

Denna rapport är en sammanställning grundad på Utrikesdepartementets bedömningar. Rapporten gör inte anspråk på att ge en fullständig bild av läget för de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatens principer i landet. Information bör också sökas från andra källor.

Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i Ecuador 2015–2016

I. SAMMANFATTNING

Regeringen har gjort framsteg i implementeringen av ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Fattigdomen är dock fortfarande utbredd. Statliga satsningar på utbildning samt vård och omsorg har gett resultat, även om skillnader i tillgång består. Respekten för kvinnors och barns rättigheter har stärkts. Det utbredda könsrelaterade våldet utgör en stor utmaning. Trots en positiv utveckling har Ecuador fortfarande en av de högsta nivåerna av barnarbete i Sydamerika

Korruption och straffrihet skadar förtroendet för rättsstaten och demokratin trots åtgärder från regeringen. Makten koncentreras hos regeringen och varken den lagstiftande eller dömande statsmakten anses vara fullt oberoende. Yttrandefriheten har begränsats, inte minst på grund av en ny repressiv kommunikationslag. Säkerhetsstyrkor uppgetts ha brukat övervåld vid regeringskritiska demonstrationer.

Urfolk ges laglig rätt att delta i beslut som rör exploatering av naturresurser på deras mark och att ta del av intäkter från dessa projekt. Missnöje över regeringens bristande implementering av denna rättighet har lett till stora protestmarscher.

I april 2016 krävde en jordbävning över 660 personers liv i Ecuador. Ytterligare tusentals personer skadades eller blev hemlösa. Återuppbyggnaden har fått stora effekter på ekonomin. Respekten för mänskliga rättigheter blev åsidosatt när nya utmaningar uppstod som en följd

av katastrofen, och inte minst gällande skyddet av barns rättigheter, rättigheter för utsatta människor i humanitära kriser samt rätten till bostad.

HBTQ-personer, afro-ecuadorianer, flyktingar och personer med funktionsnedsättning diskrimineras inom flera samhällssektorer. Ecuador välkomnar flyktingar i stor utsträckning.

II. RÄTTSTATENS PRINCIPER

En princip för god samhällsstyrning

Rättssystemet präglas av korruption, ineffektivitet och politiskt inflytande. Presidenten har inte lyckats få bukt med problemen trots en bred rättslig reform som antogs 2011. Det finns ett statligt råd som enligt konstitutionen har givits befogenhet att utse domare och andra tjänstemän inom rättsväsendet. Oro har uttryckts från flera håll över bristen på transparens i utnämningsprocessen av domare i den Högsta domstolen. Även Författningsdomstolen har fått kritik för att dess domare påstås ha nära kopplingar till regeringen.

Ecuador befann sig på plats 107 av 168 länder i *Transparency Internationals* index över upplevd korruption för 2015. Det finns flera antikorrupcionslagar. Byrån för transparens och social kontroll (FTCS) ansvarar för korrupsionsutredningar. En nationell plan med syfte att utrota all korruption innan 2017 fastställdes av FTCS 2013. Korruptionen uppges vara omfattande inom offentliga upphandlingar. En korruptionsskandal inom det statliga oljebolaget *PetroEcuador* uppdagades 2016. Medborgare har rätt att etablera företag utan otillbörlig påverkan även om korrupsionsrisken och omfattande byråkrati utgör försvårande omständigheter.

Konstitutionen erkänner alla befolkningsgruppers rättigheter och tillåter i viss mån informell rättsskipning för vissa urfolksgrupper inom till exempel familjerätten och straffrätten. Regeringen ser dock över möjligheter att begränsa undantagen.

III. DEMOKRATI

De politiska rättigheterna och de politiska institutionerna

Regeringen har under senare år gjort framsteg för att moderniserastatliga institutioner. De bedöms dock fortfarande som svaga. Makten koncentreras hos regeringen och varken den lagstiftande eller dömande statsmakten anses vara fullt oberoende. I december 2015 antog nationalförsamlingen, dominerat av presidentpartiet *Alianza País* (AP), en konstitutionell ändring som innebar borttagandet av gränsen om maximalt två mandatperioder för alla förtroendevalda. En tillfällig lag stiftades kort därefter som förhindrade president Correa att ställa upp i presidentvalet 2017.

Utöver den exekutiva, lagstiftande och dömande makten finns även en valmyndighet och ett medborgarråd. Det senare har skapats i samband med antagandet av den nya konstitutionen 2008 för att ge ökat utrymme för medborgarinflytande. Kritiker anser att rådet är politiserat.

Ecuador är en representativ demokratisk republik med politisk pluralism och fria val. Oppositionen är aktiv och talför, om än traditionellt något splittrad. Valen bedömdes av internationella observatörer från bland annat de Amerikanska staternas organisation (OAS) och Sydamerikanska nationernas union (UNASUR) som överlag fria och rättvisa. Röstning är obligatorisk för alla medborgare över 18 år. Valdeltagandet vid de nationella valen 2013 uppgick till 81 procent.

Politiska partier samlas ofta kring en ledare, snarare än en viss ideologi. Ekonomiskt stöd för landsbygdsutveckling kontra näringslivets prioriteringar i städerna, som till exempel krav på skattesänkningar, spelar stor roll i partipolitiken. Vallagarna kräver att politiska partier registrerar sig hos valmyndigheten. För att få tillstånd att delta i val måste partier påvisa stöd av åtminstone 1,5 procent av röstlängderna genom att samla in väljares underskrifter. Väljarna är begränsade till registrering hos endast en politisk grupp. Det är vanligt att politiker byter partier eller bildar nya allianser. Allianser som uppstår är dock ofta inte särskilt långvariga. Flera partier karaktäriseras av interna splittringar.

Ur en sydamerikansk jämförelse är kvinnors deltagande i val och i det politiska livet förhållandevis högt i Ecuador. Enligt konstitutionen ska regeringen främja en jämn könsfördelning inom den offentliga sektorn,

inklusive på de politiska partiernas valsedlar inför val till nationalförsamlingen och andra representativa institutioner. Det innebär att 50 procent av kandidaterna på valsedlarna är reserverade för respektive kön, vilket ökat den kvinnliga närvaron i politiken. Vid 2013 års val förvärvade kvinnor 53 av 137 platser i nationalförsamlingen. Den senaste regeringen bestod dock av 23 män och 5 kvinnor.

Enligt lag ska valmyndigheten säkra möjligheten för personer med funktionsnedsättning att rösta i val. Internationella observatörer har lovordat regeringens åtgärder inom området. Den nationella valkommissionen har inlett ett program för att möjliggöra röstning från hemmet för personer med mer omfattande funktionsnedsättning.

Det civila samhällets utrymme

Under 2015, respektive 2013, utfärdade presidenten två dekret som utökade regeringens möjligheter att kontrollera och upplösa frivilligorganisationer. I september 2015 försökte myndigheterna stänga en känd organisation, NGO *Fundamedios*, som övervakar yttrandefriheten. Ett argument för att stänga organisationen var att endast staten har makten att skydda grundläggande rättigheter. Efter påtryckningar från FN, den Interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter och den nationella ombudsmannen togs hotet om upplösning av organisationen tillbaka. I augusti 2015 upphävdes det tidigare kravet på att icke-statliga organisationer ska rapportera nivån av utländsk finansiering.

Det finns rapporter om att människorättsförsvarare, miljöaktivister och andra som öppet kritiserar regeringen har utsatts för hot och överdriven byråkratisk tillsyn som försvårar deras arbete. Miljöaktivister har rapporterat om övervakning och trakasserier från myndigheter.

Civilsamhällesorganisationer hävdar att misshandel, gripanden av demonstranter och oproportionerliga åtal med hänvisning till terrorism, är tecken på försök att kriminalisera sociala protester.

IV. MEDBORGERLIGA POLITISKA RÄTTIGHETER

Respekten för rätten till liv, kroppslig integritet och förbud mot tortyr

Konstitutionen förbjuder tortyr och annan grym och förnedrande behandling eller bestraffning. Enligt människorättsförsvare förekommer dock både misshandel och tortyr av häktade och fångar.

På flera av fängelserna i landet råder överbeläggning. Nya anstalter har byggts men har i många fall placerats på avlägsna platser med strikta besöksregler. Sjukvården i fängelser uppges vara otillräcklig, fångar rapporterar om brist på läkemedel och tillgång till tandvård. I november 2016 granskades Ecuador av FN:s kommitté mot tortyr. I slutsatserna lyfts situationen för fångar, både vuxna och ungdomar, och behovet av att staten säkerställer åtnjutandet av intagnas grundläggande rättigheter. Kommittén rekommenderade också myndigheterna att snabbt och noggrant utreda anklagelser om misshandel, tortyr och dödsfall i häkten, samt tillåta regelbundna och oberoende inspektioner.

Fattiga, urfolk, afro-ecuadorianer och colombianska migranter är de mest utsatta grupperna för människohandel med sexuellt syfte, samt för tvångsarbete. Kvinnor utsätts i högre utsträckning än män. Rapporter om tvångsarbete, inklusive prostitution bland ecuadorianska kvinnor finns också och det förekommer att de bortförs för sexhandel i andra sydamerikanska länder, USA och Europa.

Dödsstraff

Dödsstraff är förbjudet enligt lag sedan år 1906.

Rätten till frihet och personlig säkerhet

Godtyckliga frihetsberövanden är förbjudna enligt konstitutionen, men det finns rapporter om att nationella, regionala och lokala myndigheter överträder dessa bestämmelser. Antalet godtyckliga frihetsberövanden ökade under 2015, främst till följd av ett ökat antal demonstrationer mot regeringen. En nationell urfolksorganisation, *Confederation of Indigenous Nationalities of Ecuador* (CONAIE), informerade om godtyckliga frihetsberövanden under demonstrationer i augusti 2016, inklusive av en kvinnlig urfolksledare. *Amnesty International* rapporterade om kvarhållande av

flera fredliga demonstranter. Urfolkskvinnor gjorde anmälningar om misshandel, hot och sexuella trakasserier under förvar.

Det finns inga rapporter om reserestriktioner för ecuadorianska medborgare.

Rättssäkerhet

Konstitutionen föreskriver rätten till en opartisk rättegång och till offentlig försvarare. Korruption och bristfällig utbildning av polis, åklagare, offentliga försvarare och domare samt allmän ineffektivitet orsakar förseningar av rättegångar och att häktningstider ofta överskrids. Många civilrättsliga mål avskrivs av kändanden, delvis på grund av höga kostnader. Media har rapporterat om förekomsten av mutor inom rättsväsendet. I den senaste granskningen av Ecuador i FN:s kommitté för mänskliga rättigheter som ägde rum i augusti 2016, uppmanades Ecuadors regering att öka ansträngningarna för att säkerställa ett fullt oberoende och opartiskt rättssystem samt garantera frihet från alla former av externa påtryckningar. Ineffektiviteten och den utbredda korruptionen inom polis- och domstolsväsendet leder till ett lågt förtroende för rättssystemet. Det gör att många brott inte anmäls och därmed till strafffrihet.

Möjligheten att överklaga domar säkerställs i lag. En åtalad har rätt att utan dröjsmål och i detalj informeras om åtalet samt erhålla tolkning vid behov. Icke-spansktalande har i flera fall tvingats delta i domstolsförfaranden utan tolk, vilket innebär försämrade rättssäkerhet för vissa minoritetsgrupper. En åtalad har också rätt till skälig tid för förberedelse av försvaret, men detta brister i praktiken. De har också rätt att få tillgång till bevis som innehas av polis eller åklagare och kan själv presentera bevisning samt kalla in vittnen.

Straffbarhetsåldern är tolv år. Ungdomar under 18 år ska främst dömas till rehabilitering och endast i undantagsfall avtjäna straff i ungdomsfängelse.

Straffrihet

Straffriheten för brott begångna av säkerhetstjänsten, polis och av andra inom staten är utbredd, trots ansträngningar från regeringen. Det finns uppgifter om poliser som torterat och misshandlat misstänkta brottslingar utan påföljder.

Yttrande-, press- och informationsfrihet, inklusive på internet

Yttrande- och pressfrihet föreskrivs i konstitutionen. Regeringen har dock utökat den statliga kontrollen över media och antog under 2013 en medielag som gav staten långtgående befogenheter att begränsa yttrandefriheten. Den ökade statens inflytande över radio och tv, medias programinnehåll och inrättade bland annat en kontrollmyndighet för att garantera att lagen följs. Privata media åläggs regelbundet att gratis sända uttalanden av regeringsföreträdare. Det är olagligt att förolämpa presidenten eller regeringen och brott kan ge mellan sex månader och två års fängelse eller böter. Myndigheten för informations- och kommunikationsfrågor som bildades i samband med antagandet av den nya lagen har vid flera tillfällen beordrat privata medier att korrigera eller dra tillbaka redan publicerade artiklar, eller att avge en offentlig ursäkt. Medier som har vägrat har ålagts höga böter.

Intresseorganisationer, journalister och akademiker hävdar att lagen begränsar deras yttrandefrihet och mediers oberoende, i större utsträckning än individer, inte minst genom en omfattande självcensur.

Flera medier och enskilda journalister som öppet kritiserat regeringen uppges ha blivit föremål för trakasserier och hot från anonyma källor. Dödshot har förekommit. Presidenten har verbalt attackerat privata tidningar och uppmuntrat köp av endast regeringsvänlig press.

Ecuador bedöms ha en ”icke-fri” press enligt *Freedom House* index för pressfrihet år 2016. Landet ligger på plats 109 bland 180 undersökta länder i Reportrar utan gränser senaste index för pressfrihet. Yttrandefriheten är något bättre på internet och *Freedom House* har utvärderat internetanvändningen som ”delvis fri”. Den internationella teleunionen (ITU) rapporterade att 43 procent av befolkningen använde internet under 2015. Regeringen har inte begränsat internettillgången men det finns rapporter om att den censurerat innehåll och övervakat privata konversationer.

Individer och grupper kan generellt uttrycka åsikter på internet, men myndigheter uppges övervaka sociala medier efter vad som uppfattats som hot eller förolämpningar mot presidenten och regeringen. Regeringen uppges ha tagit hjälp av ett privat företag för att tvinga borttagandet av regeringskritiska Youtube-videos och Twitter-inlägg. Lagen håller i vissa fall

medier ansvariga för läsares kommentarer. Medier har rapporterat om anonyma cyberattacker som framstått som politiskt motiverade då de skett under mediabevakning av demonstrationer mot regeringen.

Mötes- och föreningsfrihet

Konstitutionen föreskriver förenings- och mötesfrihet. Offentliga möten kräver myndighetstillstånd, vilka vanligtvis beviljas. Vid flera tillfällen under 2015 uppges dock säkerhetsstyrkor ha använt övervåld mot obeväpnade och fredliga demonstranter. Enligt uppgift har sådana händelser inte följts av adekvata utredningar. Regeringen har tagit parti för polisens och militärens hantering med argumentet att demonstranter brukat våld mot säkerhetsstyrkorna. Föreningsfriheten inskränks vidare kraftigt av det i september antagna dekretet som ger myndigheter rätt att upplösa organisationer som kritiserar regeringen eller som utgör ett hot mot landets säkerhet eller institutioner.

Religions- och övertygelsefrihet

Konstitutionen föreskriver religionsfrihet och denna respekteras i allmänhet. Ecuadors befolkning är huvudsakligen katoliker. Regeringen verkar för en sekularisering och åtskillnad mellan stat och religion.

V. EKONOMISKA, SOCIALA OCH KULTURELLA RÄTTIGHETER

Rätten till arbete, rättvisa arbetsvillkor och relaterade frågor

Arbetstagare har rätt att organisera sig fackligt men endast en liten andel har anslutit sig till något fackförbund, delvis på grund av att många arbetar i den informella sektorn. Det förekommer att arbetsgivare bestraffar personer som engagerar sig fackligt och organisationer har rapporterat om anställda som avskedats på grund av deltagande i facklig verksamhet. De konstitutionella ändringarna från 2015 begränsar kollektivförhandlingar inom den offentliga sektorn. Arbetstagare inom den privata sektorn har rätt att strejka, men arbetsrätten begränsar offentliganställdas strejkrätt inom vissa sektorer. Anställda inom dessa sektorer som försöker strejka riskerar att åtalas med straff på två till fem års fängelse. Det har hänt att regeringen hindrar strejker genom att frihetsberöva organisatörer dagen före den planerade aktiviteten.

Lagen föreskriver att arbetsveckan inte får överskrida 40 timmar. Minimilönen ska uppdateras årligen och låg år 2014 på 340 USD i månaden.

År 2014 uppgick den officiella arbetslösheten till 4,5 procent – en siffra som enligt flera källor är betydligt högre.

Det finns rapporter om bristande offentlig tillsyn i palmoljeindustrin, där en stor del av arbetskraften består av colombianer och andra migranter. Långa arbetsdagar, mycket låg eller ingen lön och omänskliga levnadsvillkor är problem som påtalas.

Rätten till bästa uppnåeliga hälsa

Regeringen har under senare år gjort framsteg i satsningar på sjukvård och sociala förmåner. Regeringen tillhandahåller även hälsovård och psykologiskt stöd till flyktingar. Vårdsektorn kännetecknas dock ännu av brister och skillnader i tillgången till sjukvård mellan stad och landsbygd.

I slumområden råder brist på rent vatten vilket förorsakar sjukdomar.

Det har rapporterats om att HBTQ-personer och personer med funktionsnedsättning nekas tillgång till sjukvård.

Medellivslängden i Ecuador ligger på 76,8 år, barnadödligheten på 18 per 1 000 födselar (2015) och mödradödligheten på 64 per 100 000 förlossningar (2015).

Konstitutionen erkänner rätten till naturen.

Rätten till utbildning

Konstitutionen föreskriver 15 års obligatorisk skolgång. Brist på skolor är ett problem i vissa delar av landet.

Alla barn har rätt till grundläggande och kostnadsfri utbildning, inklusive skolböcker. Höga kostnader för skoluniform i kombination med att många elever måste bidra till familjeförsörjningen genom arbete, leder till en hög nivå av avhopp. En mycket liten andel fortsätter till universitetsnivå. Lagen kräver att arbetsgivare som anställer minderåriga som inte har avslutat grundskolan, ger dem två timmar ledigt om dagen från arbetet för att slutföra studierna. Över 40 procent bland flickorna uppges ha utsatts för övergrepp i skolmiljön. Regeringen har vidtagit åtgärder för att öka flickors utbildning.

Regeringen erbjuder utbildning till flyktingbarn och lagen förbjuder krav på födelsebevis för registrering i skolor. Dessa begärs dock i vissa fall ändå och påverkar deras tillgång till utbildning.

Enligt statliga källor har deltagandet i högre utbildning bland urfolk och afro-ecuadorianer fördubblats sedan 2007, tack vare finansiellt stöd och stipendier från regeringen. Afro-ecuadorianer rapporterar dock om diskriminering i samhället vilket i kombination med stigmatisering i media utgör hinder i tillgång till utbildning. Andelen flickor bland urfolken som inte fullbordar sin utbildning är mycket hög.

Lagen främjar lika tillgång till utbildning för personer med funktionsnedsättning, men bland denna grupp slutför endast cirka 65 procent grundskolan och cirka 7 procent går vidare till universitetsstudier.

Rätten till en tillfredsställande levnadsstandard

Levnadsstandarden förbättrades markant under president Correas första år vid makten men har därefter försämrats parallellt med ekonomin i övrigt. Fattigdomen är fortfarande utbredd, särskilt på landsbygden. Ofta bor flera generationer tillsammans i samma bostad. Cirka 15 procent av befolkningen saknar tillgång till rent vatten och avlopp. Många kvinnor saknar egna inkomster men andelen kvinnliga yrkesarbetare ökar. Enligt en statlig utredning har fattigdomen bland personer med funktionsnedsättning minskat.

Ecuador placerar sig på plats nummer 88 av 173 länder i UNDP:s index för mänsklig utveckling för 2015.

VI. RÄTTEN ATT INTE UTSÄTTAS FÖR DISKRIMINERING

Kvinnors åtnjutande av mänskliga rättigheter

Konstitutionen förbjuder könsdiskriminering och ger kvinnor samma rättsliga status som män under familje-, egendom- och arvsrätten. Regeringen gör satsningar för att ytterligare skydda kvinnors rättigheter.

Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB) har rapporterat om utbredd diskriminering av kvinnor i arbetslivet. Löneskillnaderna mellan kvinnor och

män är omfattande och kvinnors löner uppges utgöra cirka två tredjedelar av männens för samma arbete. Kvinnor utgör cirka 40 procent av arbetsstyrkan och arbetar i genomsnitt 17 timmar mer per vecka än männen. Kvinnor utgör däremot 55 procent av universitetsstudenterna.

Ecuador är destinationsland för colombianska, peruanska, paraguayanska samt kubanska kvinnor och flickor som utnyttjas i sexhandel, slavarbete i hemmet och påtvingat tiggeri. Det förekommer också rapporter om att ecuadorianska kvinnor bortförs i sexhandel till andra sydamerikanska länder, USA och Europa.

Efter en straffrättslig reform har anmälningar om könsrelaterat våld i hemmet ökat kraftigt. En mycket stor andel kvinnor uppges ha utsatts för någon form av könsrelaterat våld och i många fall med inslag av sexuellt våld. Kvinnor som tillhör urfolk uppges vara särskilt utsatta. Regeringen erbjuder psykosociala tjänster till offer för våld i hemmet.

Våldtäkt är belagt med fängelsestraff på upp till 22 år, våldtäkt inom äktenskapet är också kriminaliserat. Enligt nationella experter är anmälan av våldtäkt traumatisk för offren, särskilt för minderåriga, inte minst då de måste genomföra flera gynekologiska undersökningar för att fastställa övergreppet. Många underlåter också att rapportera övergrepp av rädsla för vedergällning från gärningsmannen eller för social stigmatisering.

Strafflagen inkluderar kvinnomord som ett brott som kan ge upp till 26 år i fängelsestraff. Strafflagen kriminaliserar också sexuella trakasserier. Kvinnorätsorganisationer uppger att trakasserier på offentliga platser är vanligt, inte minst i kollektivtrafiken. Sexuellt ofredande kan straffas med upp till två års fängelse.

Ecuador har Sydamerikas högsta nivå av tonårsgraviditeter och regeringen försöker få bukt med problemet genom sexualupplysning, fria preventivmedel och ansträngningar för att ändra mönster i rådande machokultur. Kvinnors sexuella och reproduktiva rättigheter garanteras i konstitutionen och omfattar gratis mödravård och tillgång till familjeplanering. *Amnesty International* rapporterar dock att tillgång till moderna preventivmedel är begränsad och att detta i större utsträckning drabbar kvinnor från utsatta grupper. Abort är förbjudet förutom då kvinnans liv eller hälsa är allvarligt hotat, eller om graviditeten är resultat av

en våldtäkt mot en mentalsjuk kvinna. Detta driver kvinnor till att genomföra olagliga och osäkra aborter.

Barnets rättigheter

Ecuadorianska politikernas medvetande om barns rättigheter och barnkonventionen uppges ha ökat. Det finns många gatubarn i Ecuador och regeringen vidtar åtgärder mot problemet genom stödandet av barnhem och utbildningsinsatser. Regeringen har gjort särskilda förebyggande satsningar för att bland annat främja utbildning och motverka barnarbete. Redan utsatta barn faller ibland offer för människohandel och säljs vidare till prostitution. Det finns uppgifter om att människohandlare ibland rekryterar barn från fattiga familjer med falska löften om anställning. Barnen tvingas sedan att tigga eller arbeta som hembiträden, i fabriker eller med enkel försäljning på gatan. Det finns fall då barn har utsatts för tvångsarbete i brottslig verksamhet.

Ett uttalat regeringsmål är att helt utrota förekomsten av barnarbete innan utgången av 2017. Regeringens insatser har enligt egen utsago medfört att fler än 80 procent av tidigare barnarbetare har återvänt till skolan. Fackliga organisationer har rapporterat att barn i stor utsträckning avlägsnats från de tyngsta och farligaste arbetena. Minimialdern för anställning är 15 år. Brott mot lagen om barnarbete kan straffas med böter och nedläggning av företagsverksamheten i fråga. Böter varierar från 50 till 300 USD för vårdnadshavare och från 200 till 1000 USD för arbetsgivare. Ecuador uppges dock fortfarande ha en av de högsta nivåerna av barnarbete i Sydamerika. Många barn arbetar i den informella sektorn; på bananplantagerna - ofta för låga löner och under besvärliga förhållanden - och även på familjeägda gårdar eller småskaliga gruvföretag. I städerna försöker många utsatta barn att försörja sig själva eller bidra till familjens ekonomi genom informellt arbete eller tiggeri.

Lagen förbjuder sexuellt utnyttjande av barn, inklusive barnpornografi. Kommersiell sexuell exploatering av barn under 18 år förblir ett problem trots regeringsinsatser. Det förekommer att barn utsätts för våld och sexuella övergrepp i hemmen. Enligt den nationella åklagarmyndigheten är familjemedlemmar förövare i de allra flesta av fallen.

Fortfarande beräknas cirka en femtedel av alla barn vara undernärda, vilket särskilt drabbar barn bland urfolken.

Minimiåldern för äktenskap är 18 år. Ecuador har Sydamerikas högsta nivå av tonårsgraviteter.

Rättigheter för personer som tillhör nationella, etniska, språkliga och religiösa minoriteter samt urfolk

Konstitutionen föreskriver åtgärder för att garantera jämlikhet och representation av minoriteter i det politiska livet. Den erkänner också *kichwa* och *jívaro* som officiella språk. Cirka 1 till 2 miljoner ecuadorianer beräknas tala *kichwa*; de som talar *jívaro* är betydligt färre, cirka 20 000 individer.

Utvinning av naturresurser hotar urfolkens rätt till liv och hälsa. Urfolk ges rätt att delta i beslut som rör exploatering av naturresurser på deras mark. Konstitutionen ger dem också rätt att ta del av intäkter från dessa projekt och att få ersättning för eventuella skador som uppstår. Vid direkt miljöförstöring kräver lagen omedelbara korrigerande statliga åtgärder och full upprättelse från ansvariga företag. I praktiken saknar dock urfolk ofta en röst i viktiga beslut. I Amazonas har urfolksgrupper försökt att få del av oljeintäkter samt en röst i beslut som rör naturtillgångar men regeringen har ihärdigt vägrat sådana anspråk genom att hävda att utvecklingen av skyddad mark är en fråga av nationellt intresse. Urfolksgrupper som kampanjar mot regeringen och protesterar mot utvinningslagar utsätts ofta för trakasserier. *Human Rights Watch* rapporterade om flera fall av våld och gripanden av urfolksrepresentanter under demonstrationerna mot regeringen i augusti 2015. Då hade flera tusen personer från olika urfolksgrupper samlats i Quito för att demonstrera mot regeringen för det påstådda misslyckandet i respekten för rätten till samråd och korrigerande åtgärder.

FN:s kommitté för mänskliga rättigheter uppmanade i augusti 2016 Ecuadors regering att vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att adekvata samråd hålls med urfolksgrupper. Syfte med dessa är att erhålla deras samtycke om alla åtgärder som kan ha en betydande inverkan på deras kultur och deras sätt att leva.

Urfolk diskrimineras på flera nivåer i samhället, bland annat i arbetslivet, och befinner sig ofta på botten av den socioekonomiska skalan.

Diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet

Konstitutionen förbjuder diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet. Regeringen har vidtagit åtgärder för att säkerställa respekten för HBTQ-personers rättigheter. Personer av samma kön har bland annat möjlighet att officiellt registrera sin relation. Transpersoner har rätt att ändra sitt födelsenamn och sin könsidentitet i juridiska dokument. En arbetsrättslig reform 2015 medförde att det blev olagligt för arbetsgivare att diskriminera personer på grund av sexuell läggning. I november 2016 förbjöds så kallad omvändande terapi för HBTQ-personer.

I september 2015 bildade 60 grupper från landets alla delar den första nationella federationen av HBTQ-organisationer *Federación Ecuatoriana de Organizaciones* som samlar fler än 2 000 medlemmar och har erhållit rättslig status av justitieministeriet.

Fortfarande diskrimineras HBTQ-personer inom flera samhällssektorer. HBTQ-personer hävdar att polis och åklagare inte grundligt utreder mord på HBTQ-personer, även då det finns misstankar om att mordet skett just på grund av sexuell läggning eller könsidentitet. FN:s kommitté för mänskliga rättigheter lovordade i augusti 2016 regeringens insatser för HBTQ-personer. Däremot uttrycktes oro över påståenden om ett antal fall av diskriminering och våld, inklusive just mord. Fyra politiska partier har anslutit sig till *Acuerdo por la Igualdad*, en civilsamhälleskampanj som syftar till att inkludera HBTQ-rättigheter i valmanifest inför valet 2017 samt till att uppmuntra inkludering av HBTQ-personer i kandidatlistorna.

Flyktingars och migranternas rättigheter

Rätten att söka asyl regleras i konstitutionen i enlighet med Flyktingkonventionen. Ecuador är det land i Latinamerika som hyser flest flyktingar. Ecuador har en relativt liberal visumpolicy och har välkomnat ett stort antal migranter från Kuba och Venezuela. Den största migrantgruppen utgörs dock av colombianer. Ecuador administrerar runt 60 000 erkända flyktingar varav 95 procent kommer från Colombia. Ytterligare över 200 000 colombianer har flytt till Ecuador.

Många flyktingar och asylsökande är bosatta i isolerade områden främst längs den norra landgränsen eller i fattiga områden kring Quito och Guayaquil.

Stereotyper i samhället och porträttering i media av flyktingar som brottslingar och prostituerade har en negativ inverkan på deras integrering.

UNHCR bistår regeringen i metodförbättringar för bedömningar av flyktingstatus. Under sitt besök i Ecuador i juli 2016, berömde FN:s flyktingkommissarie, Filippo Grandi, landet för dess mottagande av de tusentals colombianer som flytt hemlandet under årtionden av konflikt.

Den jordbävning som i april 2016 resulterade i över 660 dödsfall i nordvästra Ecuador, skapade stora utmaningar med bland annat över 70 000 bostadslösa personer. UNHCR organiserade läger och värdfamiljer. Skyddsmekanismer stärktes för att minimera riskerna för våld och övergrepp särskilt för kvinnor och barn i den humanitära kris som uppstått. Värdfamiljerna var i sig sårbara med redan begränsade resurser, vilket ökade spänningar bland befolkningen. Över 15 000 personer förlorade sina id-handlingar i jordbävningen vilket medförde svårigheter att tillgå grundläggande social service.

Rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Konstitutionen förbjuder diskriminering av personer med funktionsnedsättning och stora framsteg har gjorts i respekten för gruppens rättigheter. Regeringen har ansträngt sig för att skapa arbetstillfällen för personer med funktionsnedsättning, förbättrat tillgången till offentliga byggnader, samt öppnat utbildnings- och rehabiliteringscenter. Regeringen inspekterade också företag som anställer personer med funktionsnedsättning. Vårdgivare till personer med större funktionsnedsättning får ett bidrag på 240 USD per månad. Det har dock rapporterats om nya regler som minskat skyddet för personer med funktionsnedsättning.

Ratifikationsläget avseende centrala konventioner om mänskliga rättigheter

Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, *International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)* ratificerades år 1969. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt och det fakultativa protokollet om avskaffandet av dödsstraffet ratificerades år 1969 respektive år 1993.

Konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, *International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR)* ratificerades år 1969. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt ratificerades år 2010.

Konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, *International Convention on the Elimination of all forms of Racial Discrimination (ICERD)* ratificerades år 1966.

Konventionen om avskaffandet av alla former av diskriminering mot kvinnor, *Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)* ratificerades år 1981. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt ratificerades år 2002.

Konventionen mot tortyr, *Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT)* ratificerades år 1988. Det fakultativa protokollet om förebyggande av tortyr ratificerades år 2010.

Konventionen om barnets rättigheter, *Convention on the Rights of the Child (CRC)* ratificerades år 1990. Det tillhörande protokollet om barns indragning i väpnade konflikter och det tillhörande protokollet om handel med barn, barnprostitution och barnpornografi ratificerades båda år 2004.

Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, *Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)* ratificerades år 2008.

Konventionen mot påtvingade försvinnanden, *International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearances (ICED)* ratificerades år 2009.

Flyktingkonventionen, *Convention Relating to the Status of Refugees (Refugee Convention)* ratificerades år 1955. Det tillhörande protokollet ratificerades år 1969.

Romstadgan för internationella brottmålsdomstolen, *Rome Statute of the International Criminal Court (ICC)* ratificerades år 2011.

Regionala instrument

Amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter, *American Convention on Human Rights (ACHR)*, ratificerades år 1977. Tilläggsprotokollet om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter ratificerades år 1993. Tilläggsprotokollet om avskaffandet av dödsstraffet ratificerades år 1998.

Erkännande av Interamerikanska domstolens (*IACHR*) jurisdiktion, accepterades år 1984.

Interamerikanska konventionen för förebyggande och bestraffning av tortyr, *Inter-American Convention to Prevent and Punish Torture*, ratificerades år 1999.

Exempel på svenskt och internationellt arbete rörande mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer

Sverige stödjer främjandet av mänskliga rättigheter i Ecuador genom FN och EU. EU ger stöd till enskilda organisationer som arbetar med mänskliga rättigheter. Under 2016-2020 prioriteras stöd till människorättsförsvarare och civilsamhället, samt insatser rörande yttrandefrihet, rättsstaten samt våld som ett uttryck för diskriminering. EU håller tillsammans med medlemsstaterna en proaktiv dialog om mänskliga rättigheter på plats i Ecuador.

USAID lämnade Ecuador under 2013 efter att regeringen varken erkände byråns befintliga program eller nya föreslagna insatser. Tyska GIZ har också haft problem och fått sina aktiviteter paralyserade.

FN-systemet finns representerat med flera kontor, bland annat UNDP, UN women och Unicef. UNHCR har fler lokalkontor ute i landet.

I den universella granskningsmekanismen (UPR) vid FN:s råd för mänskliga rättigheter gav Sverige rekommendationer till Ecuador som bland annat berörde åsikts- och yttrandefrihet samt inkludering av ett jämställdhetsperspektiv i det nationella utbildningssystemet.